



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-98(3)/15/BS

Warszawa, dnia 13 lipca 2015 r.

DECYZJA DIH-2 NR 59/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 26 maja 2015 r. przedsiębiorcy Józefa Muriasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Murias Józef Firma „KJM” w miejscowości Niechobrz – od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 maja 2015 r. (sygn. ANU.8361.92.2015) nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niezamieszczenie na stacji paliw w miejscowości Niechobrz, informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniach 24 – 25 marca 2015 r., działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.92.2015, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw w miejscowości Niechobrz, należącej do

przedsiębiorcy Józefa Muriasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Murias Józef Firma „KJM” w miejscowości Niechobrz (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Przedmiotowe ustalenia znajdują się w protokole kontroli z dnia 24 – 25 marca 2015 r. nr ANU.8361.92.2015.

Biorąc powyższe pod uwagę, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z dnia 10 kwietnia 2015 r. (sygn. ANU.8361.92.2015) – poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w oferowanych do sprzedaży paliwach.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2015 r. Przedsiębiorca odniósł się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 10 kwietnia 2015 r. W ww. piśmie Strona podniosła, iż okolicznością łagodzącą wykroczenie jest fakt, że Przedsiębiorca nie prowadził sprzedaży paliwa od dnia 1 września 2014 r. do dnia 12 marca 2015 r. z powodu braku koncesji. Strona podniosła, iż całą uwagę skupiła na Urzędzie Regulacji Energetyki i dlatego umknęło jej wywieszenie przedmiotowej zawieszki.

Strona w ww. piśmie podniosła, że jedynym dostawcą paliwa jest Orlen Petro – Tank, którego świadectwa jakości przechowuje „pod ręką” na półce obok kasy fiskalnej i na każde żądania może je podać.

W dniu 13 maja 2015 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję (sygn. ANU.8361.92.2015) nakładającą na Józefa Muriasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Murias Józef Firma „KJM” w miejscowości Niechobrz administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niezamieszczenie na stacji paliw w miejscowości Niechobrz, informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw.

W ww. decyzji Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę, iż według art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw „Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu

na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych.” W związku z powyższym poinformowano Stronę, że wszyscy Przedsiębiorcy niezależnie od wielkości i miejsca prowadzenia stacji, wprowadzający paliwa ciekłe do obrotu obowiązani są do zamieszczenia takiej informacji.

Zdaniem Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej bezspornym jest fakt, że Strona w okresie dnia 1 września 2014 r. do dnia 12 marca 2015 r. nie prowadziła sprzedaży paliwa, podkreślił jednak, iż w okresie wcześniejszym od 2004 roku do 31 sierpnia 2014 r. Strona prowadziła działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami, powinna więc wiedzieć o obowiązku zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Powyższy obowiązek wynika wprost z ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej podkreślił, że uczestniczenie w procesie koncesyjnym nie może zwalniać Strony z obowiązku uwidaczniania na jej stacji paliwowej informacji o zawartości biokomponentów w paliwach oferowanych do sprzedaży.

W ww. decyzji Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował również Stronę, iż zgodnie z art. 35c ust. 1 ustawodawca sztywno określił wysokość kary pieniężnej na kwotę 5000 zł, a redakcja przepisu wyraża nakaz wymierzenia kary. W związku z powyższym przepisem nie ma możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Pismem z dnia 26 maja 2015 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania. Strona uważa, iż w trakcie kontroli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, a świadectwo jakości znajdowało się w miejscu ogólnodostępnym na półce obok kasy fiskalnej i zawierało widoczne i czytelne informacje dotyczące zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na stacji paliw. Zdaniem Strony ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wskazuje na konkretne miejsce, w którym należy umieścić świadectwo jakości. Nie reguluje tego w sposób szczegółowy żaden inny akt prawny, a jedynie wskazuje się, iż informacje te powinny się znajdować w miejscu widocznym i ogólnodostępnym. Zdaniem Strony ocena miejsca przez kontrolujących, w którym winna znajdować się informacja, jest subiektywna.

Strona podnosi również, iż sposób przeprowadzonej kontroli przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odbiega od zasady dobrych obyczajów, naruszając wobec niej art. 5 Kodeksu Cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 16 poz. 93, z późn. zm.). Kontrolerzy podyktowali Stronie treść oświadczenia stanowiącego załącznik do protokołu kontroli, w którym rzekomo przyznaje się do naruszenia przepisów, zapewniając, że nie skutkuje to żadnymi konsekwencjami. Strona wskazuje, iż w trakcie kontroli nie wydano wobec niej środków przewidzianych w art. 32 i art. 33 ustawy o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148, z późn.

zm.). W odwołaniu Strona podkreśla, iż ma pełną świadomość przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ANU.8361.92.2015.

Pismem z dnia 16 czerwca 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), dalej także: „kodeks postępowania administracyjnego”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Kluczowym dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 24 – 25 marca 2015 r. ANU.8361.92.2015. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie było widocznej i ogólnodostępnej, informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych.

W tym miejscu wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie

przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie, ponad wszelką wątpliwość ustalono, iż Przedsiębiorca omawianej informacji nie zamieścił w miejscu widocznym.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż w trakcie kontroli w dniach 24- 25 marca 2015 r. nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, a jedynym zarzutem była wadliwa zdaniem Kontrolujących, lokalizacja świadectwa jakości, zawierającego szczegółową zawartość biokomponentów paliw oferowanych do sprzedaży, należy stwierdzić co następuje.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 24 – 25 marca 2015 r. zakres przedmiotowy kontroli obejmował wyłącznie realizowanie przez Stronę obowiązku zamieszczania czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na stacji paliw. Stwierdzenie Strony, iż nie stwierdzono innych nieprawidłowości należy więc uznać za niezasadne, ponieważ innych zagadnień nie kontrolowano. Dodatkowo zarzut braku stosownej informacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu na kontrolowanej stacji paliw wynikał z ustalonego i udokumentowanego w protokole kontroli stanu faktycznego, a nie z subiektywnej oceny kontrolujących.

Bezspornym faktem jest, iż w kontrolowanym obiekcie znajdowało się świadectwo jakości odnoszące się do oferowanych do sprzedaży paliw, które spełnia wymogi informacji o zawartości biokomponentów w paliwie. Znajdowało się ono na półce przy kasie fiskalnej.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wskazuje na konkretne miejsce, w którym należy umieścić świadectwo jakości, należy stwierdzić co następuje.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 24 - 25 marca 2015 r. stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji informacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu, dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedmiotowe ustalenia znajdują się w protokole kontroli z dnia 24 - 25 marca 2015 r. nr ANU.8361.92.2015. Strona podczas kontroli okazała świadectwo jakości dołączone przez dostawcę do paliwa, które przechowywane było z innymi dokumentami. Zdaniem inspektorów, nie było to miejsce ani widoczne, ani ogólnodostępne. Potwierdza to sam Kontrolowany w piśmie z dnia 20 kwietnia 2015 r. wskazując, iż świadectwo znajdowało się „pod ręką” na półce obok kasy fiskalnej i na każde żądanie mogło być podane.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy stanowi, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Jak wynika z powyższego ustawodawca faktycznie nie wskazał w sposób jednoznaczny jaka ma być treść i forma dostępnej informacji, a także miejsce jej umieszczenia. Niewątpliwie wskazał, iż powinna ona zawierać informację dotyczącą zawartości biokomponentów w paliwach, która powinna być czytelna i widoczna. Przyjmując nawet, że świadectwo jakości jest taką informacją, umieszczenie go na półce przy kasie fiskalnej oraz okazując je konsumentom na ich żądanie nie spełnia dyspozycji powyższego artykułu, ponieważ półka przy kasie nie jest ogólnodostępna, a umieszczone w świadectwie jakości informacje nie były widoczne dla nabywców paliwa.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż sposób przeprowadzonej kontroli przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odbiega od zasady dobrych obyczajów, naruszając wobec niej art. 5 Kodeksu Cywilnego oraz podyktowanie Stronie treści oświadczenia stanowiącego załącznik do protokołu kontroli, w którym rzekomo przyznaje się do naruszenia przepisów, zapewniając, że nie skutkuje to żadnymi konsekwencjami, należy stwierdzić co następuje.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdziwszy brak widocznej i w miejscu ogólnodostępnym wymaganej przepisami informacji o biokomponentach zwrócili się do Kontrolowanego o złożenie w powyższej sprawie stosownego oświadczenia. Brak jest dowodów na potwierdzenie, że inspektorzy mieliby wymuszać jego zawartość, na pytanie Strony odpowiedzieli czego powinno dotyczyć powyższe oświadczenie. Należy stanowczo podkreślić, iż inspektorzy nie zmuszali do podpisania przez Stronę obciążającego ją dokumentu oraz nie wprowadzili jej także w błąd dotyczących następstw prawnych związanych z ujawnionymi nieprawidłowościami, a jedynie potwierdzenie faktu stwierdzonego w toku kontroli. Wskazano nadto Przedsiębiorcy, iż za naruszenie obowiązujących przepisów może grozić kara nakładana w formie decyzji administracyjnej. Należy również, stwierdzić, iż Strona podniosła w odwołaniu, że jako profesjonalista ma pełną świadomość obowiązujących przepisów wynikających z ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i innych ustaw. Tym samym potwierdza, iż ma świadomość odpowiedzialności wynikającej z naruszenia art. 9a ww. ustawy.

Przepisy art. 5 Kodeksu Cywilnego regulują stosunki cywilnoprawne między osobami fizycznymi i osobami prawnymi. Ponadto, jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, klauzula z art. 5 nie znajduje zastosowania w odniesieniu do prawa publicznego (wyrok SN z dnia 23

października 2006 r., I UK 128/2006, LexisNexis nr 1443808, OSNP 2007, nr 23-24, poz. 359), a takim prawem jest prawo administracyjne.

Zarzut Strony, naruszenia art. 5 Kodeksu Cywilnego oraz podyktowania Stronie treści oświadczenia stanowiącego załącznik do protokołu kontroli, należy więc uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż w trakcie kontroli nie wydano wobec niej środków przewidzianych w art. 32 i art. 33 ustawy o Inspekcji Handlowej, co miało świadczyć o braku uchybień w trakcie kontroli, należy stwierdzić co następuje.

Inspektorzy w trakcie kontroli ujawnili naruszenie art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jednakże w dniu 25 marca 2015 r. czyli w drugim dniu kontroli, informacja dotycząca zawartości biokomponentów znajdowała się na kontrolowanej stacji. Tym samym brak było podstaw do podejmowania dalszych działań w tym zakresie, a wydawanie decyzji z art. 32 oraz art. 33 ustawy o Inspekcji Handlowej stało się bezprzedmiotowe.

Należy podkreślić, iż decyzję o nałożeniu na Przedsiębiorcę kary pieniężnej wydał, na podstawie zebranych w sprawie materiałów dowodowych, w szczególności protokołu kontroli z dnia 24 – 25 marca 2015 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, a nie inspektorzy przeprowadzający kontrolę. Strona nie wniosła uwag do treści powyższego protokołu.

Zarzut Strony, iż w trakcie kontroli nie wydano wobec niej środków przewidzianych w art. 32 i art. 33 ustawy o Inspekcji Handlowej, co miało świadczyć o braku uchybień w trakcie kontroli, należy więc uznać za niezasadny.

Należy ponownie podkreślić, iż kwota kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, wynika wprost z treści przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten nie przewiduje tzw. kar „widełkowych” od określonej kwoty minimalnej do kwoty stanowiącej górną granicę kary pieniężnej, co pozwala organowi orzekającemu w danej sprawie w granicach uznania administracyjnego, na ustalenie poziomu wysokości kary, przy zastosowaniu określonych kryteriów np. o charakterze ekonomicznym. W tym przypadku kara wynosi 5000 zł i nie może być zmniejszona, ani też zwiększona. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie przewidują także możliwości odstąpienia od wymierzenia przedmiotowej kary.

Należy również podkreślić, iż wszyscy Przedsiębiorcy, niezależnie od wielkości i miejsca prowadzenia stacji, wprowadzający paliwa ciekłe do obrotu obowiązani są do zamieszczenia takiej informacji w miejscu widocznym i ogólnodostępnym, a uwidocznienie tej informacji w toku kontroli, nie zmieniło faktu, iż w momencie rozpoczęcia kontroli tej informacji nie było w miejscu widocznym i ogólnodostępnym, co stanowiło konieczność zastosowania przez organ pierwszej instancji art. 35a pkt 4 z tytułu naruszenia art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W tym stanie rzeczy, Prezes UOKiK nie jest władny do zmniejszenia wysokości kary

pieniężnej, czy też odstąpienia od jej wymierzenia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

- 1/ Pan Józef Murias, Murias Józef Firma „KJM”, Niechobrz 0, 36-047 Niechobrz.
- 2/ Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3/ a/a.